

Mere død end levende

Min bror Lamar ser tomt ud i luften.
"Er du ..." Min stemme dør ud.
Jeg kan ikke spørge, om han er okay.
For det er han ikke.
Han har mistet sin hånd i nat.

Mor kommer hen til os.
"Lad mig se på det," siger hun.
Han svarer ikke. Lader bare mor pakke
hans arm ud. Det bløder kun lidt nu.
"Det ser pænt ud," siger mor.
"Der er ingen spor efter giften."
"Du klarer den, min søn," siger far
og giver ham et klap på ryggen.
Men Lamar ligner stadig en,
der er mere død end levende.

Jeg går ud af vores træhus. Ud på broen.
Her sidder min søster Zari og græder.

”Han klarer den,” siger jeg.

”Det var min skyld!” Hun ser på
mig med store røde øjne. ”Hvis ikke
han havde villet redde mig ...”

”Det var slangens skyld,” siger jeg.

”Hvad sker der nu?” spørger hun.

Jeg svarer ikke.

Men jeg tænker på, hvad far sagde i nat.

Han vil holde en dyst.
Og den, der vinder, skal være leder efter
ham. Og ikke kun leder. Han skal også
giftes med mig. Men jeg vil ikke giftes.
”Leona, Zari,” kalder mor. ”Vi
skal pynte op i hytten.”

